

Жанна ДЕРІЙ¹,

доктор економічних наук, професор,
завідувачка кафедри економіки, обліку і оподаткування,
ORCID ID: 0000-0003-3695-7202

Ірина КИЧКО¹,

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри управління персоналом та бізнес-технологій
ORCID ID: 0000-0002-1110-4177

Ілля ЄФРЕМОВ¹,

здобувач вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня
кафедри менеджменту та адміністрування,
ORCID ID: 0009-0001-2012-2123

Оксана МІНІНА¹,

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки, обліку і оподаткування,
ORCID ID: 0000-0002-5919-1599

¹ Національний університет «Чернігівська Політехніка»

Прийняття: 17/12/2025
Рецензія: 22/12/2025
Публікація: 30/12/2025

DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2025-4-5>

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ОБ'ЄКТ СТРАТЕГІЧНОГО АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ЕКОНОМІКОЮ

JEL Класифікатор:
E22, H12, O16, O43, F21

This is an Open Access
article distributed
under the terms
of the [Creative Commons
CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

© Дерій Ж.,
Кичко І.,
Єфремов І.,
Мініна О.,
2025

У статті обґрунтовано підхід щодо розгляду інвестиційного потенціалу як стратегічного об'єкта антикризового управління національною економікою в умовах воєнних та повоєнних викликів. Зазначено, що традиційне трактування інвестиційного потенціалу як сукупності ресурсів є недостатнім для забезпечення економічної стійкості в ситуації високої невизначеності та системних шоків. Запропоновано системне бачення інвестиційного потенціалу як динамічної багатокомпонентної структури, що формується під впливом фінансово-ресурсних, людських, інституційних, інфраструктурних та інноваційно-технологічних складових. На основі аналізу сучасних наукових підходів і практики державного регулювання в Україні обґрунтовано необхідність переходу від фрагментарного управління інвестиційними процесами до фазового стратегічного антикризового управління. Розроблено концептуальні моделі внесення інвестиційного потенціалу в систему антикризової політики та впливу інвестиційної активності на формування економічної стійкості. Доведено, що ефективне

управління інвестиційним потенціалом є ключовою передумовою відновлення, структурної модернізації та підвищення конкурентоспроможності національної економіки України.

Ключові слова: інвестиційний потенціал, стратегічне антикризове управління, національна економіка, економічна стійкість, воєнні та повоєнні виклики, державна економічна політика, структурна модернізація, інвестиційна активність.

Zhanna DERII, Iryna KYCHKO, Illia YEFREMOV, Oksana MININA

INVESTMENT POTENTIAL AS AN OBJECT OF STRATEGIC ANTI-CRISIS MANAGEMENT OF THE NATIONAL ECONOMY

The article substantiates an approach to considering investment potential as a strategic object of anti-crisis management of the national economy under conditions of military and post-war challenges. It is shown that the traditional interpretation of investment potential as a mere set of available resources is insufficient to ensure economic resilience in an environment of heightened uncertainty and systemic shocks. The study proposes a systemic view of investment potential as a dynamic multi-component structure shaped by financial, human, institutional, infrastructural, and innovation-technological factors. Based on the analysis of contemporary scientific approaches and the practice of public regulation in Ukraine, the necessity of shifting from fragmented investment management to a phased strategic anti-crisis management framework is substantiated. Conceptual models of integrating investment potential into the anti-crisis policy system and its impact on economic resilience are developed. It is proven that effective management of investment potential is a key prerequisite for economic recovery, structural modernization, and the long-term competitiveness of Ukraine's national economy.

Keywords: investment potential, strategic anti-crisis management, national economy, economic resilience, military and post-war challenges, state economic policy, structural modernization, investment activity.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку національних економік характеризується високим рівнем турбулентності, що проявляється у циклічних кризах, структурних зрушеннях, фінансовій нестабільності та зростанні зовнішніх і внутрішніх ризиків. За таких умов традиційні підходи щодо державного регулювання виявляються недостатніми, оскільки вони здебільшого орієнтовані на реагування на вже наявні негативні наслідки, а не на формування довгострокової стійкості економічної системи. У цьому

контексті особливої актуальності набуває проблема визначення інвестиційного потенціалу не лише як сукупності наявних ресурсів, а як стратегічного об'єкта антикризового управління, здатного забезпечити адаптацію та розвиток національної економіки в умовах невизначеності.

Проблемність ситуації полягає в тому, що інвестиційний потенціал у практиці державного управління часто розглядається фрагментарно, без урахування його системного характеру, взаємозв'язку з інституційним середовищем, якістю економічної політики та довгостроковими цілями розвитку. У результаті інвестиційні рішення набувають ситуативного характеру, що знижує їх антикризову ефективність і не дозволяє повною мірою використати внутрішні можливості економіки. Це створює розрив між задекларованими стратегічними пріоритетами та реальними механізмами їх реалізації.

Зазначена проблема безпосередньо пов'язана з важливими науковими та практичними завданнями, серед яких провідне місце посідає формування цілісної концепції стратегічного антикризового управління національною економікою. Науковий аспект полягає у необхідності уточнення сутності інвестиційного потенціалу, розкриття його структурних компонентів та ролі у забезпеченні економічної стійкості. Практичний вимір проблеми визначається потребою розробки ефективних управлінських рішень і інструментів державної політики, спрямованих на активізацію інвестиційних процесів як чинника подолання кризових явищ і забезпечення довгострокового соціально-економічного розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасному науковому дискурсі інвестиційний потенціал дедалі частіше розглядають не як статичний "запас ресурсів", а як керований контур стійкості, що визначає здатність економічних систем переживати шоки та відновлюватися з переходом до нової якості. У цьому сенсі український масив праць виразно зміщується від опису кризових явищ до пошуку інструментів стратегічної реакції й превенції. Монографія за редакцією І. Малога [2] окреслює антикризове управління національною економікою як багаторівневу систему, де ключовим стає узгодження політики, інституцій та ресурсів, а отже і рамка для трактування інвестиційного потенціалу як об'єкта державного стратегування, а не лише наслідку ринкової кон'юнктури. Практична лінія цих підходів підсилюється дослідженнями, що аналізують антикризову логіку саме в умовах війни та високої невизначеності. Зокрема у роботах Носань, Борисенка та Назаренка [5] увага зосереджена на стратегічному розвитку суб'єктів господарювання в умовах воєнного періоду, що важливо для макrorівня, бо показує, як мікрорішення щодо інвестицій, ризиків і адаптації агрегуються в загальноекономічну траєкторію. У статті Тюріної,

Назарчука та Гурницького [3] антикризове управління соціально-економічними системами розкривається через призму повоєнної невизначеності, де пріоритетним стає не стільки «пожежогасіння», скільки формування механізмів керованості та довіри, без яких інвестиційний потенціал залишається номінальним показником.

Окремий напрям формують праці, що деталізують інституційні підвалини інвестиційних процесів. Дослідження Shelenko, Balaniuk, Savka та Kostiuک свідчить, як організаційно-правові форми і якість інституційного забезпечення визначають можливості розвитку на територіальному рівні. Хоча фокус роботи зосереджено на сільських територіях, її результат є методологічно придатним для ширшого висновку: інвестиційний потенціал не зводиться до фінансових ресурсів, а відтворюється через правила, стимули та спроможність інститутів. У близькій логіці Тарчинець [6] акцентує роль інвестиційного потенціалу вже на макрорівні як фактора антикризового управління національною економікою, підкреслюючи, що критичною є не лише наявність ресурсів, а їх мобілізація, перерозподіл і перетворення в інвестиційні потоки, здатні змінювати структуру виробництва та підтримувати відновлення.

Міжнародні джерела, представлені звітами UNCTAD [10–13] та OECD [14–15], задають рамку порівнянності та додають вимір політичної технології. У World Investment Report 2024 UNCTAD підкреслює значення інвестиційної фасилітації та цифрових інструментів держави, що фактично переводить інвестиційний потенціал у площину керованих державою транзакційних витрат і якості сервісів. Оглядові матеріали UNCTAD 2025 продовжують лінію осмислення глобальної динаміки інвестицій і факторів стійкості, що важливо для побудови національної антикризової політики в умовах конкуренції за капітал. Публікації OECD, зокрема огляд інвестиційної політики України та секторний енергетичний огляд, концентруються на регуляторних бар'єрах, управлінських практиках та узгодженості політик. Це підсилює тезу, що інвестиційний потенціал слід вимірювати не тільки через «можливість залучити», а через «спроможність реалізувати» в межах дієвих інституцій, передбачуваного регулювання та чітких пріоритетів.

Важливим джерелом емпіричної верифікації виступають офіційні статистичні бази, зокрема дані НБУ [8] щодо зовнішнього сектору. Вони дозволяють операціоналізувати інвестиційний потенціал через показники потоків і позицій, відстежувати реакцію інвестицій на шоки та оцінювати ефективність державних інструментів. Додатково практико-орієнтований вимір формують матеріали UkraineInvest як інституції інвестиційного супроводу [9], де інвестиційний потенціал проявляється в процедурній реальності, у швидкості та якості взаємодії інвестора з державою.

Водночас у проаналізованому масиві публікацій простежується тупова прогалина, бо більшість робіт або концентрується на антикризовому управлінні як процесі, або на інвестиційному потенціалі як характеристиці. Натомість недостатньо розробленою залишається інтегрована постановка, де інвестиційний потенціал розглядається як об'єкт стратегічного антикризового управління з чітким циклом: діагностика, вибір пріоритетів, інституційна модернізація, мобілізація ресурсів, реалізація, моніторинг результатів і корекція політики. Саме ця інтеграція, спираючись на національні дослідження та міжнародні рамки, створює підґрунтя для подальшого обґрунтування категоріального апарату і формування практичних механізмів державного впливу на інвестиційні процеси в кризових умовах.

Метою статті є наукове обґрунтування ролі інвестиційного потенціалу як ключового об'єкта стратегічного антикризового управління національною економікою в умовах підвищеної невизначеності та системних шоків. У межах досягнення цієї мети стаття спрямована на поглиблення теоретичного розуміння інвестиційного потенціалу як динамічної категорії, що формується під впливом інституційних, структурних і політичних чинників та визначає спроможність економіки до стійкого відновлення.

Реалізація поставленої мети передбачає з'ясування місця інвестиційного потенціалу в системі антикризового державного управління, уточнення його функціонального призначення у процесах подолання кризових явищ та післякризової трансформації економіки, а також визначення напрямів його цілеспрямованого формування і використання на стратегічному рівні. Особливу увагу зосереджено на обґрунтуванні необхідності переходу від фрагментарного управління інвестиційними процесами до цілісного підходу, в межах якого інвестиційний потенціал розглядається як інструмент підвищення економічної стійкості та довгострокової конкурентоспроможності національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інвестиційний потенціал у стратегічному антикризовому управлінні доцільно трактувати як систему, що поєднує ресурси, інституції та механізми реалізації. Для України ця система має виражену асиметрію, оскільки фінансово-ресурсна складова значною мірою залежить від бюджетних і донорських джерел, інфраструктурна складова зазнає прямого впливу руйнувань, людський потенціал змінюється внаслідок міграції та мобілізації, а інституційна спроможність одночасно відчуває навантаження воєнного регулювання і тиск реформ у межах євроінтеграції. Отже, інвестиційний потенціал виступає не лише «умовою зростання», а об'єктом, щодо якого держава має

здійснювати цільове формування, підтримку та перерозподіл відповідно до фаз кризи. У структурному вимірі інвестиційний потенціал України доцільно деталізувати з урахуванням обмежень та можливостей, які створює воєнна економіка і перспектива реконструкції (табл. 1).

Таблиця 1. Структура інвестиційного потенціалу України в умовах воєнної та повоєнної трансформації

Складові	Стан та особливості в Україні	Кризові обмеження	Антикризові можливості та важелі
Фінансово-ресурсна	обмежений внутрішній ресурс, підвищена роль бюджету і міжнародного фінансування	дефіцит бюджету, високі військові видатки, висока вартість капіталу, стримана приватна інвестиційна активність	гарантії та страхування ризиків, цільові фонди відновлення, проєктне фінансування, прозорі процедури відбору проєктів
Людський потенціал	міграційні втрати, структурна асиметрія ринку праці, концентрація компетенцій у безпекових і цифрових секторах	відтік кваліфікованих кадрів, демографічний тиск, розриви в освіті та професійній підготовці	програми повернення і реінтеграції, перекваліфікація, інвестиції в освіту, медицину, реабілітацію, підтримка високопродуктивної зайнятості
Інституційна	посилена роль держави, прискорення цифровізації, адаптація регуляторики під воєнні умови	правова невизначеність у зоні ризику, судові ризики, корупційні загрози, несталість правил	євроінтеграційні реформи, цифрові сервіси, інвестиційна фасилітація, підвищення якості правозастосування, забезпечення прозорості
Інфраструктурна	руйнування та зношеність логістики й енергетики, підвищене навантаження на альтернативні маршрути	фізичні втрати активів, обмеження експорту, енергетичні ризики	інфраструктурні проєкти як мультиплікатор відновлення, модернізація енергосистеми, розвиток цифрової інфраструктури, інтеграція з мережами ЄС
Інноваційно-технологічна	збереження точок інноваційної активності, особливо в ІТ і технологіях подвійного призначення	недостатність фінансування R&D, технологічні розриви, залежність від імпорту обладнання	міжнародні партнерства, кластеризація, підтримка R&D, стимулювання технологічного оновлення промисловості, розвиток dual-use рішень

Джерело: авторська розробка на основі узагальнення аналітичних матеріалів НБУ, UNCTAD, OECD та результатів наукових досліджень з проблем антикризового управління

З наведеного випливає, що об'єктом управління є не стільки «обсяг інвестицій», скільки структура і керованість чинників, які або роблять інвестиції можливими, або блокують їх на рівні інституцій, логістики та ризиків. Саме тому антикризова стратегія повинна бути фазовою, з різними пріоритетами та інструментами залежно від глибини шоку й ступеня стабілізації (табл. 2).

Таблиця 2. Пріоритети стратегічного управління інвестиційним потенціалом України залежно від фази кризового розвитку

Фаза	Ситуаційна характеристика для України	Домінуючі загрози	Управлінські пріоритети та інструменти	Критерії результативності
Воєнна стабілізація	триваючі безпекові ризики, точкова інвестиційна активність, висока роль державних видатків	відтік капіталу, руйнування активів, розриви ланцюгів постачання	підтримка критичної інфраструктури, державні гарантії, мінімізація регуляторних бар'єрів, швидкі процедури	стабілізація інвестиційних очікувань, збереження виробничих «ядер», безперервність критичних сервісів
Адаптаційна	часткова нормалізація економічної активності, різна швидкість відновлення регіонів	Нерівномірність відновлення, дефіцит кадрів, накопичені інституційні ризики	регіональні програми, відновлення логістики, запуск PPP, посилення інвестиційної фасилітації	зростання кількості проектів, скорочення процедурного часу, зниження транзакційних витрат
Початкове відновлення	активізація донорського фінансування і приватних рішень за умови гарантій	неефективне освоєння ресурсів, інституційні «вузькі місця»	проектне управління, прозорий відбір, антикорупційні запобіжники, страхування воєнних ризиків, розвиток людського капіталу	підвищення освоєння інвестицій, приріст капітальних вкладень, відновлення інфраструктури
Стратегічна реконструкція	перехід до довгострокового зростання та модернізації, інтеграція з ринками ЄС	закріплення сировинної моделі, технологічна відсталість, ризик повторних шоків	структурні інвестиції, промислової політика, підтримка інновацій, розвиток експортних можливостей, інституційна конвергенція з ЄС	зростання продуктивності, технологічне оновлення, диверсифікація експорту, підвищення стійкості

Джерело: авторська розробка на основі фазового підходу щодо антикризового управління та стратегічного аналізу інвестиційної політики України

Узагальнюючи, стратегічне антикризове управління інвестиційним потенціалом полягає в тому, щоб забезпечити керований перехід від стабілізації до реконструкції. У воєнних умовах критичним є зниження невизначеності через гарантії та передбачувані правила. У фазі відновлення ключовою стає спроможність держави перетворювати фінансові можливості на реалізовані проекти без втрат ефективності. У фазі реконструкції пріоритетом є структурна модернізація, що формує нову траєкторію розвитку, а не повернення до докризової інерції.

Рис. 1. Інвестиційний потенціал України в системі стратегічного антикризового управління

Джерело: авторська розробка на основі узагальнення положень стратегічного антикризового управління та інституційного аналізу інвестиційних процесів в Україні, з використанням матеріалів UNCTAD, OECD, НБУ та UkraineInvest

Рисунок 1 відображає модель, у якій інвестиційний потенціал розміщено в центрі взаємодії п'яти блоків: фінансово-ресурсного, людського, інституційного, інфраструктурного та інноваційно-технологічного. На вхід

моделі діють зовнішні шоки, воєнні ризики, міжнародна допомога та внутрішні структурні диспропорції. Через інструменти державної політики, зокрема гарантії, дерегуляцію, цифрові сервіси, програмно-цільове фінансування та механізми відбору проектів, відбувається перетворення потенціалу в інвестиційні потоки. На виході формується економічна стійкість, відновлення капіталу, зміцнення конкурентоспроможності та підвищення керованості розвитку.

ЯКІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ
(інституції, ресурси, людський капітал, інфраструктура)

ІНВЕСТИЦІЙНА АКТИВНІСТЬ
(державні, приватні, донорські інвестиції)

ВІДНОВЛЕННЯ ТА МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ
(інфраструктура, виробництво, енергетика, технології)

МУЛЬТИПЛІКАТИВНИЙ ЕФЕКТ
(зайнятість, доходи, податкова база, продуктивність)

ЕКОНОМІЧНА СТІЙКІСТЬ
(здатність протистояти шокам і відновлюватися)

ЯКІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ
(інституції, ресурси, людський капітал, інфраструктура)

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК:
результати інвестицій підсилюють інституції та інвестпотенціал

Рис. 2. Вплив інвестиційного потенціалу на економічну стійкість України в умовах війни та відновлення

Джерело: авторська концептуалізація на основі причинно-наслідкового аналізу інвестиційної активності та економічної стійкості в умовах криз, з урахуванням національних і міжнародних аналітичних підходів

Рисунок 2 ілюструє причинно-наслідковий ланцюг, де покращення інституційної якості та доступу до фінансових ресурсів підсилює інвестиційну активність навіть за наявності безпекових обмежень. Інвестиції спрямовуються у відновлення критичної інфраструктури, модернізацію виробництва і розвиток технологій, що створює мультиплікативний ефект через зайнятість, податкову базу та зростання продуктивності. Внаслідок цього зменшується вразливість економіки до повторних шоків, а в повоєнній фазі формується стійкіша модель розвитку зі структурними змінами.

Практичне значення результатів дослідження полягає в можливості їх використання органами державної влади та місцевого самоврядування при розробленні та коригуванні стратегій антикризового управління й програм економічного відновлення України в умовах воєнних і повоєнних викликів. Запропоновані підходи щодо структурування та фазового управління інвестиційним потенціалом можуть бути застосовані в процесі формування державних і регіональних інвестиційних програм, підготовки проєктів реконструкції інфраструктури, а також при вдосконаленні механізмів інвестиційної фасилітації та державно-приватного партнерства. Одержані висновки доцільно використовувати як аналітичну основу для оцінювання інвестиційної спроможності економіки, підвищення ефективності використання бюджетних і донорських ресурсів та посилення економічної стійкості національної економіки.

Висновки. Проведене дослідження дозволяє зробити висновок, що в умовах воєнних та повоєнних викликів інвестиційний потенціал національної економіки доцільно розглядати не як пасивну характеристику ресурсної забезпеченості, а як стратегічний об'єкт антикризового управління. Для України це означає необхідність переходу від фрагментарного регулювання інвестиційних процесів до системного підходу, орієнтованого на керовану трансформацію ресурсів, інституцій і управлінських механізмів у стійкі інвестиційні потоки.

Обґрунтовано, що структура інвестиційного потенціалу в умовах війни характеризується високою асиметрією між фінансово-ресурсною, людською, інституційною та інфраструктурною складовими. Це зумовлює потребу фазового антикризового управління, у межах якого інструменти державної політики мають змінюватися залежно від глибини кризових процесів та етапу відновлення. У воєнній фазі пріоритетом є зниження невизначеності та збереження критичних економічних функцій, тоді як у фазі реконструкції ключового значення набувають структурні та інноваційні інвестиції, спрямовані на формування нової траєкторії розвитку.

Запропоновані у статті таблиці та концептуальні моделі дозволяють систематизувати інвестиційний потенціал як об'єкт стратегічного впливу та підтверджують, що економічна стійкість формується через механізм зворотного зв'язку між реалізованими інвестиціями та якістю інституційного середовища. Це доводить доцільність поєднання стабілізаційних, інституційних і структурних заходів у межах єдиної антикризової стратегії.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою кількісних методик оцінювання інвестиційного потенціалу в умовах високих ризиків, аналізом ефективності окремих інструментів інвестиційної фасилітації, а також з емпіричним вивченням регіональних моделей відновлення та реконструкції економіки України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Shelenko D., Balaniuk I., Savka M., Kostiuk B. System of institutional provision of function of organizational and legal form on rural territories. *The Actual Problems of Regional Economy Development*. 2018. Vol. 2(14). Pp. 8 – 16. <https://doi.org/10.15330/apred.2.14.8-16>.
2. Антикризове управління національною економікою: монографія / І. Малий, І. Радіонова, Л. Ємельяненко та ін.; за заг. ред. І. Малого. Київ: КНЕУ, 2017. 368 с. https://kneu.edu.ua/userfiles/Faculty_of_Economics_and_Administration/kmdu%20fetau/2017/MonografD196ya.pdf.
3. Тюріна Н., Назарчук Т., Гурницький О. Антикризове управління соціально-економічними системами в умовах невизначеності повоєнного періоду. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2023. № 1(314). С. 7 – 14. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-314-1-1>.
4. Maleki S., Amanpour S., Bagheri A. Analyzing the role of crisis management in urban sustainable development (case study: Ahvaz urban floodwaters). *Journal of Organizational Behavior Research*. 2018. Vol. 3, Special Issue 2. <https://www.researchgate.net/publication/334112312>.
5. Носань Н., Борисенко О., Назаренко Т. Антикризове управління та стратегічний розвиток підприємств у період війни. *Економіка та суспільство*. 2024. № 68. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-18>.
6. Тарчинець О. С. Роль інвестиційного потенціалу в умовах антикризового управління національною економікою. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2023. <https://lib-repo.pnu.edu.ua/handle/123456789/17262>.
7. Антонюк Н. А. Методичні підходи до стабілізації економіки в умовах кризових явищ. Наукові записки Острозької академії. *Економіка*. <https://journals.oa.edu.ua/Economy/article/download/2077/1866/3726>.

8. Національний банк України. Статистика зовнішнього сектору та інвестиційних показників. <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-external>.

9. UkraineInvest. Офіційні матеріали щодо інвестиційної політики України. <https://ukraineinvest.gov.ua>.

10. UNCTAD. World Investment Report 2024: Investment Facilitation and Digital Government. Geneva: United Nations, 2024. <https://unctad.org/publication/world-investment-report-2024>.

11. UNCTAD. World Investment Report 2024. Full report (PDF). https://unctad.org/system/files/official-document/wir2024_en.pdf.

12. UNCTAD. World Investment Report 2025. Overview. <https://unctad.org/publication/world-investment-report-2025>.

13. UNCTAD. World Investment Report 2025. Overview (PDF). https://unctad.org/system/files/official-document/wir2025_overview_en.pdf.

14. OECD. OECD Investment Policy Reviews: Ukraine 2016. Paris: OECD Publishing. https://www.oecd.org/en/publications/oecd-investment-policy-reviews-ukraine-2016_9789264257368-en.html.

15. OECD. Energy Investment Policy Review of Ukraine. Paris: OECD, 2021. https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2021/12/oecd-energy-investment-policy-review-of-ukraine_c1f58795/6e6e58c6-en.pdf.

REFERENCES

1. Shelenko, D., Balaniuk, I., Savka, M., Kostiuk, B. (2018). System of institutional provision of organizational and legal forms in rural areas. *The Actual Problems of Regional Economy Development*, 2(14), 8 – 16. <https://doi.org/10.15330/apred.2.14.8-16>.

2. Malyi, I., Radionova, I., Yemelienenko, L., et al. (2017). Anti-crisis management of the national economy [Monograph]. Kyiv: KNEU. 368 p. https://kneu.edu.ua/userfiles/Faculty_of_Economics_and_Administration/kmdu%20fetau/2017/MonografD196ya.pdf.

3. Tiurina, N., Nazarchuk, T., Hurnytskyi, O. (2023). Anti-crisis management of socio-economic systems under uncertainty of the post-war period. *Bulletin of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 1(314), 7 – 14. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-314-1-1>.

4. Maleki, S., Amanpour, S., Bagheri, A. (2018). Analyzing the role of crisis management in urban sustainable development (case study: Ahvaz urban floodwaters). *Journal of Organizational Behavior Research*, 3(Special Issue 2). <https://www.researchgate.net/publication/334112312>.

5. Nosan, N., Borysenko, O., Nazarenko, T. (2024). Anti-crisis management and strategic development of enterprises during wartime. *Economy and Society*, 68. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-18>.

6. Tarchynets, O. S. (2023). The role of investment potential in the conditions of anti-crisis management of the national economy. *Actual Problems of Regional Economy Development*. <https://lib-repo.pnu.edu.ua/handle/123456789/17262>.

7. Antoniuk, N. A. Methodological approaches to economic stabilization under crisis conditions. *Scientific Notes of Ostroh Academy. Economics*. <https://journals.oa.edu.ua/Economy/article/download/2077/1866/3726>.

8. National Bank of Ukraine. Statistics of the external sector and investment indicators. <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-external>.

9. UkraineInvest. Official materials on Ukraine's investment policy. <https://ukraineinvest.gov.ua>.

10. UNCTAD. (2024). World Investment Report 2024: Investment Facilitation and Digital Government. Geneva: United Nations. <https://unctad.org/publication/world-investment-report-2024>.

11. UNCTAD. (2024). World Investment Report 2024. Full report (PDF). https://unctad.org/system/files/official-document/wir2024_en.pdf.

12. UNCTAD. (2025). World Investment Report 2025. Overview. <https://unctad.org/publication/world-investment-report-2025>.

13. UNCTAD. (2025). World Investment Report 2025. Overview (PDF). https://unctad.org/system/files/official-document/wir2025_overview_en.pdf.

14. OECD. (2016). OECD Investment Policy Reviews: Ukraine. Paris: OECD Publishing. https://www.oecd.org/en/publications/oecd-investment-policy-reviews-ukraine-2016_9789264257368-en.html.

15. OECD. (2021). Energy Investment Policy Review of Ukraine. Paris: OECD. https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2021/12/oecd-energy-investment-policy-review-of-ukraine_c1f58795/6e6e58c6-en.pdf.